

ud i Orden. Men naar saadanne nærbeslægtede, som her er nævnt i Ændringsforslaget, ere vidende om, at det var afdødes Villie at faa Ligbrænding foretagen, maatte det formentlig være tilstrækkeligt til, at denne kan foretages.

Dernæst har jeg taget Sigte paa nogle andre Undtagelsesbestemmelser, nemlig saadanne, hvor Folk havde indmeldt sig i en bestaaende Ligbrændingsforening, men ikke havde faaet de øvrige Formaliteter med Hensyn til Tilkendegivelsen fuldt i Orden. Det, at de have indmeldt sig i en Ligbrændingsforening, forekommer mig at være en tilstrækkelig tydelig Tilkendegivelse af, at de ønske Ligbrænding foretagen, og jeg synes, at det maa være nok, naar et saadant Medlemsbevis forelaa ved Døden, til at rette sig efter den afdødes Villie. Der er for nylig død et Medlem af Ligbrændingsforeningen, som ikke havde Formaliteterne i Orden, og som Følge deraf blev hans Villie ikke efterkommet. Han blev puttet i Jorden, skønt det var mod hans Villie, at noget saadant skulde finde Sted.

Tredie Stykke af Regeringens Forslag bestemmer, at naar der fra visse Sider rejses Indsigelse mod Gyldigheden af den afdødes Erklæring, skal Politivrigheden have Vidnerne til at vedkende sig Underskrifterne, og for saa vidt de ere døde, skal Overvrigheden afgøre, om Tilkendegivelsen alligevel skal være gældende og Ligbrænding kunne foretages. Jeg sagde forleden Dag, at jeg syntes, at alt dette var unødvendigt. Der har ikke hidtil foreligget noget Tilfælde, hvor en saadan Indsigelse er rejst, de Tilkendegivelser, der ere underskrevne, har man taget for gyldige, og jeg tror fremdeles, at denne nye Bestemmelse er ret overflødig. Jeg foreslaar derfor principalt, at denne udgaar, men hvis der skulde være almindelig Uvillie derimod, har jeg som subsidiært Forslag, ligeledes under Nr. 2, stillet et Forslag, som betegner, fra hvem det er, at Indsigelse kan gøres. Og jeg ser, at den højtærede Justitsminister har foreslaaet ganske den samme Ændring som jeg i mit subsidiære Forslag. Under Nr. 5 stiller jeg et Ændringsforslag til § 3, som efter min Mening vil ophæve noget af den Vanskelighed, der nu eksisterer, og alligevel byde tilstrækkelig betryggende Garanti for, at Forbrydelse ikke skjules ved Hjælp af Ligbrænding. Mit Forslag gaar kortelig ud paa, at ved alle de Dødsfald, der indtræffe efter forudgaaende Sygdom, eller hvor en Læge

jævnligt har tilset den afdøde, behøver man kun at tilvejebringe som sædvanlig en Dødsattest fra den paagældende Læge, hvorefter man anmelder Dødsfaldet for Skifteretten og Ministerialbogen, og saa kan Ligbrændingen foretages. Jeg foreslaar endvidere, at i alle de Tilfælde, hvor Dødsfaldet indtræder pludseligt, eller hvor der foreligger Omstændigheder, der tyde paa Selvmord, men hvor der maaske kan være foregaaet en Forbrydelse, skal der foruden den almindelige Dødsattest fremskaffes en Attest fra den vedkommende Embedslæge, i København den vedkommende Kommunalæge, og disse Attester skulle da indgives til Politiet, der saa træffer Afgørelse om, hvorvidt videre skal foretages, eller om Ligbrænding kan finde Sted. Det samme gælder i de Tilfælde, hvor Døden er indtruffen paa naturlig Maade, men hvor Lægen alligevel skønner, at der foreligger mistænkelige Omstændigheder. Jeg tror, at der med denne Affattelse af § 3 i tilstrækkelig Grad er værnet om det Hensyn, som man anser for nødvendigt, for at ikke Forbrydelser skulle skjules ved Hjælp af Ligbrænding, medens paa den anden Side den stærke Hindring med de dobbelte Dødsattester, der nu kræves ogsaa ved de almindelige naturlige Dødsfald, og Anmeldelse af Dødsfald til Politiet, naar Ligbrænding ønskes, falder bort for alle de Tilfælde, hvor der paa Forhaand ingen Tvivl kan være. Jeg antager heller ikke, at Lægerne ville fastholde, at noget saadant skulde være nødvendigt, da det vil være en Slags MistillidsErklæring til den Læge, der har behandlet den afdøde. Naar han har undersøgt og afgivet sit Skøn, maa det antages at være nok saa betryggende, som naar man desuden tilkalder en fremmed Læge, der ikke har behandlet den afdøde og derfor kun i mindre Grad kan være kyndig om de Forhold, der have medført Døden.

Endelig stiller jeg under Nr. 6 et Ændringsforslag, som jeg ligeledes antydede forleden, om, at det ved justitsministeriel Bestemmelse skal kunne gøres til Regel, at Lig af kolera- og pestsyge Personer skulle underkastes Ligbrænding. Det vil utvivlsomt være i Samfundets Interesse, i hygiejnisk Henseende er det det mest betryggende og derfor værd at lovfæste, saa meget mere, som det for enkelte Tilfældes Vedkommende er gennemført herhjemme og, som jeg sagde forleden, er gældende Regel andre Steder. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt omtale det af